

La Veu del Carrer núm. 76 Novembre-Desembre 2002 p. 3 i 11

Un manifest amb
275 signatures

El manifest del segon
Fòrum Veïnal Barcelonès
(publicat íntegrament a la
pàgina 11) va ser signat per
un total de 245 entitats i una
trentena de professionals
relacionats amb el moviment
veïnal.

Entre les entitats figuren
50 associacions de veïns de
Barcelona, la Federació
d'Associacions de Veïns de
l'Hospitalet i diferents
coordinadores d'entitats i
plataformes ciutadanes:
Fòrum Urbanístic d'Horta-
Guinardó, Plataforma de
Veïns i Entitats de la Mina,
Plataforma contra el Túnel
d'Horta, Coordinadora
d'Entitats de les Corts,
Coordinadora de Nou Barris,
Comissió Ciutat Judicial i
Col·lectiu Forat de la
Vergonya, entre d'altres.
De les entitats ciutadanes
que han donat suport al
manifest destaquen Justícia i
Pau, SOS Monuments,
Associació d'exPresos
Polítics, Comitè d'Empresa de
Parcs i Jardins, Fòrum Cívic
Barcelona Sostenible,

Associació Cultural Helios
Gómez, Barnamil, Plataforma
en Defensa dels Menors
Immigrants Desamparats i
Grup d'Estudis Ambientals.
D'entre els professionals
vinculats al moviment veïnal
destaquen les signatures de
l'urbanista Jordi Borja; els
arquitectes Ferran Navarro,
Toni Ramon, Lluís Brau,
Rafael Encinas i Mariano
Messeguer; l'enginyer
Miquel Muntaner; els
geògrafs Joan Roca i Mercè
Tatjer; els sociòlegs Anna
Alabart, Josep Martí i
Elisabet Tejero; els advocats
Eduard Moreno, Pepe
Molina i Maria Teresa
Huidobro; els economistes
Albert Recio i Alfons
Barceló; els periodistes
Josep M. Huertas Claveria,
Ernest Alòs i Rosa Maria
Palencia; els dibuixants
Carles Azagra i Alfons
López; i els dirigents
associatius Gabriela Serra,
Albert Ferris, Pep Miró, Pep
Garcia i Pau Vinyes, a més
a més de la junta de la Favb.
Es van adherir al manifest el
Partit dels Comunistes de
Catalunya, Els Verds i Els
Verds-Esquerra Ecologista.

Manifest del segon Fòrum Veïnal Barcelonès

El primer Fòrum Veïnal Barcelonès es va convocar el maig de l'any 2000 com a espai de reflexió ciutadana i associativa amb els següents objectius: donar suport mutu a les diverses actuacions locals; conscienciar la ciutadania de la necessitat de participació; coordinar i articular un front comú d'acció, i debatre de forma permanent sobre diferents problemàtiques urbanes amb vistes a la recerca d'alternatives.

Malgrat haver-se assolit alguns dels objectius plantejats aleshores, el Fòrum Veïnal Barcelonès es torna a reunir aquest desembre de 2002 perquè pensem que la ciutat de Barcelona no està donant una resposta adequada a temes com la convivència, la marginalitat, la immigració, la conservació del patrimoni, el medi ambient i la sostenibilitat, la mobilitat, l'accessibilitat, l'habitatge... La llista és llarga, però aquest segon Fòrum Veïnal Barcelonès vol contrar-se en tres aspectes: la participació, l'especulació i els equipaments.

L'horitzó del 2004 i l'arribada de l'AVE estan transformant la ciutat de Barcelona i la seva àrea metropolitana sense que s'hagin atenuat les tensions urbanes i socials que ja es van apuntar fa dos anys i mig en el primer Fòrum Veïnal. Moltes problemàtiques i reivindicacions segueixen sense resoldre's, però també n'apareixen de noves: el mapa dels conflictes urbans actuals es indicatiu d'aquesta situació. Aquestes transformacions, més que respondre a les necessitats de la ciutadania i ajudar a equilibrar les desigualtats entre els diferents barris, consoliden un model de fragmentació de la ciutat que desvertebra els grups socials i desorienta la ciutadania.

S'està consolidant un model de fragmentació de la ciutat que desvertebra els grups socials

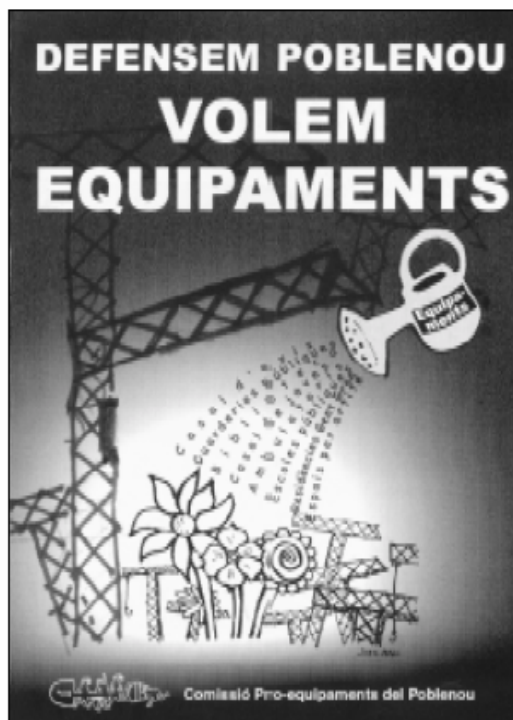
Constatem amb preocupació que la iniciativa pública de les administracions ha perdut pes i protagonisme davant dels interessos privats i l'acció de les grans multinacionals. En conseqüència, veiem com darrerament la ciutat està perdent patrimoni històric, cultural i social, cosa que provoca la pèrdua de referències sobre la pròpia realitat i la pèrdua també de mecanismes d'acollida de la immigració.

A favor d'una participació real

Reclamem una participació real en la política de la ciutat, amb capacitat de debat, de decisions i de seguiment sobre les seves concrecions. Més enllà del que diuen els reglaments de participació, reclamem una voluntat política que garanteixi la informació i els recursos que la facin possible.

Constatem que, en molts casos, l'origen dels conflictes que avui hi ha oberts a la ciutat rau en la manca d'una informació prèvia i d'una participació real dels veïns i ciutadans afectats.

Denunciem la demagògia davant de les properes eleccions, quan alguns partits polítics prometen coses

que en els àmbits on estan governant no compleixen pas.

Davant la complexitat dels processos de decisió a la ciutat, veiem la necessitat de replantejar-nos la nostra pròpia estratègia i els mecanismes de participació. Cal que aprofundim en la capacitat de diàleg dels ciutadans, les associacions, les entitats i les plataformes.

Ens proposem promoure el diàleg entre la ciutadania activa i les administracions. Per aconseguir-ho, reclamem un canvi en l'estructura administrativa de la ciutat que faciliti una descentralització cap als districtes, possibilitant, entre d'altres mesures, l'elecció directa dels seus consellers (a la que es van comprometre tots els grups polítics el 1999 per l'actual mandat). Cal també una major capacitat d'intervenció dels ajuntaments en temes supra municipals i metropolitans.

Contra tot tipus d'especulació

L'urbanisme de sargidora iniciat als anys 80, que intentava reordenar la ciutat i reteixir els barris, s'ha tergiversat fins a donar com a resultat un model urba oposat al que es va plantejar inicialment. El fet especulatiu perverteix el bé social i fa de la necessitat col·lectiva una màquina de fer diners. Així, els serveis i les infraestructures queden en segon terme perquè no generen un benefici econòmic i el dret a un habitatge

digne i assequible es vulnera contínuament i d'una forma clamorosa.

Als barris i al teixit associatiu de Barcelona hi ha una gran preocupació i descontentament per les actuacions de les administracions que permeten els promotors privats actuar amb total impunitat, subordinant els interessos públics a la satisfacció d'interessos especulatius. Exigim acabar amb aquesta indefensió i demanem un canvi d'actitud per part dels poders públics.

No volem que projectes com els de Diagonal Mar i Can Masdeu, per citar alguns dels exemples més recents i clars d'especulació, es puguin repetir a Sant Andreu-Sagrera i a Sants, fruit de les repercussions dels projectes al voltant de les vies i estacions de l'AVE; ni al districte de Les Corts, fruit del projecte del Portal del Coneixement (antic Barça-2000); ni a l'àrea del Besòs, fruit de les obres del Fòrum 2004.

Denunciem la pèrdua de sòl públic a partir, entre altres mecanismes, de la seva venda, afavorint l'especulació privada. Per tot això exigim l'aclariment i el seguiment de les diferents actuacions que es perfilen com a perillosament especulatives i privatitzadores de l'espai públic de la nostra ciutat.

A favor de la planificació d'equipaments

Els equipaments són un termòmetre que ens indica la qualitat de vida de la ciutadania. La sanitat, l'ensenyament, les residències per a la gent gran, els espais verds, els llocs d'esbarjo... han de cobrir les necessitats de tota la població i tenir competència i gestió públiques. En aquest sentit, critiquem la gran inversió en els equipaments del Fòrum 2004 i qüestionem la seva utilitat posterior, així com la seva sostenibilitat.

No podem permetre que sigui l'oci o els grans espais comercials els que determinin la urbanització, l'habitatge i la mobilitat dels barris de Barcelona. Tampoc podem permetre que es destruïxin els valors del patrimoni arquitectònic i el teixit històric, bàsic per a la memòria col·lectiva i per a la nostra identificació com a ciutadans.

Insistim a dir que els barris segueixen necessitant diversos serveis públics i que la ciutat segueix essent deficitària en equipaments socials per als barris. És per això que no acceptem la qualificació d'equipament per als habitatges de lloguer per a joves (10hj). En molts casos, aquests pisos ocupen espais que els barris han reclamat per equipaments, contraposant-se dues necessitats igualment importants per culpa d'una estratègia municipal que no podem compartir.

Amb l'objectiu d'afrontar d'una manera decidida la falta d'equipaments, proposem l'elaboració d'un mapa de la ciutat, per districtes, amb els equipaments existents, els previstos i les zones definides com reserva per a futurs equipaments. Proposem també l'elaboració d'un mapa amb les necessitats de cada barri, de cada districte, de la ciutat i de l'àrea metropolitana. Volem fer arribar així a les administracions les nostres reivindicacions, tot exigint l'aprovació i posada en marxa del necessari pla d'equipaments, que requerirà d'un seguiment continuat en la seva execució i concreció.

Barcelona, desembre de 2002